

siadania lub kombinowanych (z przesiadaniami) miesięcznie,

- b) młodzieży szkolnej przy przejazdach do szkoły i z powrotem w ilości 70 przejazdów a młodzieży akademickiej 100 przejazdów bezpośrednich lub kombinowanych (z przesiadaniami) miesięcznie,
- c) inwalidom wojennym i wojskowym powyżej 45% utraty zdolności zarobkowej oraz osobom pobierającym zapotrzebienie emerytalne i ociemniałym, o ile osoby te zamieszkują stale na terenie danego miasta, w wysokości maksymalnie 70 przejazdów miesięcznie.

3. Posłowie na Sejm oraz będący na służbie umundurowani funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej korzystają z przejazdów bezpłatnych.

§ 3. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy miejskich przedsiębiorstw komunikacyjnych, działających na podstawie art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o koncesjach na koleje znaczenia miejscowego i koleje miejskie (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 391), których taryfa opłat opiera się na podstawie strefowym.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ w/z Wł. Wołski
Podsekretarz Stanu
MINISTER ZIEM ODZYSKANYCH w/z J. Dubiel
Podsekretarz Stanu

951.

Z A R Z A D Z E N I E MINISTRÓW: ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ, ZIEM ODZYSKANYCH ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 20 grudnia 1948 r.

wydane w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Kancelarią Rady Państwa w sprawie taryf opłat rzeźniarskich dla rzeźni prowadzonych przez samorząd terytorialny oraz ich przeznaczenie.

Na podstawie art. 2 ust. 2 i 4 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o ustalaniu cen w przedsiębiorstwach prowadzonych przez Państwo lub samorząd (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 337) oraz art. 19 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 454 z 1933 r.) w brzmieniu ustawy z dnia 1 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 132) zarządza się, co następuje:

Rodzaje opłat i świadczeń rzeźniarskich.

§ 1. Ustala się:

A. jednolite dla poszczególnych kategorii rzeźni (I—III) na terenie całego kraju taryfy opłat rzeźniarskich za świadczenia rzeźni w związku z dokonywanym ubojem zwierząt w rzeźni (taryfa I stanowiąca załącznik do zarządzenia),

B. wspólne dla wszystkich kategorii rzeźni niżej podane taryfy opłat, które pobierane będą przez zarządy rzeźni tylko w zależności od świadczonych usług:

- opłaty za korzystanie z taniej jatk (taryfa II),
 - opłaty za korzystanie z hali hurtowej sprzedaży mięsa (taryfa III),
 - opłaty za korzystanie z przedchłodni ponad 24 godziny po uboju, chłodni i zamrażalni (taryfa IV),
 - opłaty za czynności dodatkowe i administracyjno-manipulacyjne rzeźni (taryfa V).
- Taryfy II — V stanowią załącznik do zarządzenia.

§ 2. Wysokość stawek opłat rzeźniarskich jest ustalona na okres jednego roku kalendarzowego.

§ 3. Zmiana stawek opłat rzeźniarskich w okresie ich obowiązywania może nastąpić tylko w przypadkach wyjątkowych i gospodarczo uzasadnionych przy zachowaniu trybu wymaganego dla ustalenia powyższych taryf zgodnie z dekretem z dnia 24 września 1947 r.

§ 4. Pobieranie wyższych opłat od ustalonych w załączonych taryfach jest zakazane.

§ 5. Pobieranie opłat i świadczeń nie ustalonych w załączonych taryfach jest zabronione. Nie dotyczy to opłat pobieranych za badanie urzędowe mięsa, nie przewidziane w zarządzeniu niniejszym. Opłaty za takie badania reguluje zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie opłat za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa z dnia 20 grudnia 1948 r. (Monitor Polski Nr. A-85, poz. 953).

§ 6. Wzbronione są jakiegokolwiek świadczenia na rzecz pracowników rzeźni ze strony klienta, jak też przyjmowanie takich świadczeń przez pracowników.

§ 7. Kwoty uzyskane z opłat rzeźniarskich, po potrąceniu kosztów eksploatacyjnych i kosztów związanych z urzędowym badaniem, winny być — aż do czasu dostosowania urzędów rzeźni pod względem technicznym i sanitarnym do wymagań, ustalonych przez powołane do tego władze, dla poszczególnych kategorii rzeźni — obracane wyłącznie na doprowadzenie urzędów do wymaganego poziomu. Nie będą do nich miały zastosowania przepisy ostatniego zdania art. 18 ust. 1 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr. 40, poz. 199) z późniejszymi zmianami. Pochodzące stąd nadwyżki z opłat rzeźniarskich będą odprowadzane na powyższe cele inwestycyjne i pozostawać będą na specjalnym koncie inwestycji rzeźniarskich.

§ 8. Z chwilą wprowadzenia jednolitego planu kont dla przedsiębiorstw samorządowych wpływy z opłat rzeźniarskich będą księgowane zgodnie z wymogami jednolitego planu kont, a do tego czasu księgowane będą z uwzględnieniem działań przyjętych niniejszym zarządzeniem.

§ 9. Opłaty rzeźniarskie, ujęte w taryfie I, winny być pobierane przez zarząd rzeźni w stosunku do wagi żywej zwierzęcia, ustalonej w rzeźniach przy pomocy wag pomostowych. W rzeźniach III kat. nie posiadających odpowiednich urządzeń wagowych, do czasu zainstalowania takich urządzeń dozwolone jest pobieranie podanych w taryfie opłat od sztuki.

§ 10. Opłaty rzeźniarskie ustalone w taryfie I-szej pobierają się za:

- korzystanie z urządzeń rzeźni oraz urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa (grupa A),
- robociznę (grupa B).

Grupą A objęte są następujące świadczenia rzeźni: przetrzymywanie zwierząt w pomieszczeniach rzeźni przez 24 godziny przed ubojem, korzystanie z urządzeń rzeźni przy uboju i oprawianiu zwierząt, przetrzymywanie mięsa przedchłodni przez 24 godziny po uboju, unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego, postępowanie z mięsem uznawanym za warunkowo zdatne, mniej wartościowe lub niezdatne do spożycia, a ponadto urzędowe badanie zwierząt rzeźnych przed ubojem, nadzór w czasie uboju i badanie mięsa po uboju, dokonany w tej samej rzeźni.

Grupą B objęta jest robocizna, związana ze wszystkimi wyżej wyszczególnionymi czynnościami, a w szczególności: ubicie zwierzęcia, oparzanie świń, oczyszczenie wewnętrzne i zewnętrzne, oprawienie, zdejmowanie skóry, przepołowienie lub poćwiartowanie tuszy, przetransportowanie mięsa do hali lub chłodni oraz na tanie jatkę.

Za urządzenia i robociznę przy zdejmowaniu skór świńskich i zdejmowanie skór z cieląt dostarczanych spoza rzeźni pobiera się oddzielne opłaty od właścicieli zwierząt (w/g taryfy V).

§ 11. W pobieranej opłacie w/g taryfy I-szej stawka za świadczenia grupy A stanowi 75%, a grupy B — 25% w stosunku do całej opłaty.

§ 12. W rzeźniach, w których robocizna wykonywana jest przez właścicieli zwierząt, opłata rzeźniarska za dokonanie uboju wynosi 75% całej opłaty, wymienionej w taryfie I-szej.

§ 13. Rzeźnie, w których robocizna wykonywana jest całkowicie (§ 10) nie przez własny personel, lecz przez zespoły postronne, winny pobierać na rzecz pracowników dokonywujących uboju 25% całej opłaty, a uzyskane w ten sposób kwoty przekazywać w terminach umownych właścicielom zarządom spółdzielczych grup ubojowych względnie pracownikom. Pobieranie tych opłat przez pracowników bezpośrednio od właścicieli zwierząt rzeźnych jest zabronione.

§ 14. W gminach nie uprawnionych do wyznaczania własnego organu urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa potrąca się — z opłaty pobranej za świadczenia grupy A — takse za urzędowe badanie w wysokości 20% w stosunku do całej opłaty ustalonej w taryfie I.

Zainkasowane z tego tytułu kwoty zarząd rzeźni przekazuje zawiązkowi samorządowemu, który wyznaczył dla rzeźni organ urzędowego badania. Kwoty te należy przeprowadzić w rachunkowości rzeźni przez oddzielne konto.

Powiatowy związek samorządowy zużytkuje tę sumę, po pokryciu wydatków związanych z urzędowym badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa, zgodnie z zasadą wyrażoną w § 7 zarządzenia, na doinwestowanie rzeźni znajdujących się na terenie powiatu.

§ 15. W taryfie II zawarto opłaty za korzystanie z taniej jatk. Zarząd rzeźni winien potrącić z kwoty uzyskanej ze sprzedaży zakwestionowanego mięsa lub produktów należności za użytkowanie taniej jatk i sprzedaż mięsa, licząc od 1 kg. Na straty przy cięciu i rozważaniu mięsa odliczyć wolno do 4% wagi mięsa, przeznaczanego do sprzedaży w taniej jatk. Przewóz mięsa, skierowanego do taniej jatk czynny przy rzeźni, w której dokonano uboju lub innej, odbywa się na koszt rzeźni dokonującej uboju.

§ 16. Kwotę pozostałą po potrąceniu opłaty za czynność w taniej jatk (§ 15) Zarząd rzeźni winien bezzwłocznie wypłacić właścicielowi towaru.

§ 17. Opłaty taryfy III pobiera się w hali sprzedaży hurtowej za dzierżawę jatk, haka lub wózka bieżącego (suwakowego, stalowego).

Opłata może być pobierana za dobę, miesiąc, a za dzierżawę jatk również za rok. Użycie wózka bieżącego, służą-

TARYFA VI.

Oplaty za urzędowe badanie i sprawdzanie mięsa przywózowego, w złotych

Rodzaj mięsa	Za jedn.	Za urzędowe sprawdzanie badania mięsa i przetworów mięsnych		Za ponowne urzędowe badanie mięsa i przetworów mięsnych zbadanych uprzednio przez oglądacza		Za urzędowe sprawdzanie oznakowanego mięsa, ale		Za ponowne badanie mięsa oznakowanego, ale	
		dostarczonemu przez posiadacza do stacji badania (sprawdzania)	(\$ 20)	(\$ 21)	obowiązkowi sprawdzania	(\$ 23)	obowiązkowi ponownego badania	(\$ 23)	
Wołowina, bukacina i konina	1 ćw.	40,—	80,—	80,—	160,—				
Cielęcina, bukacina, kozina	1 ćw.	20,—	40,—	40,—	160,—				
Wieprzowina	1 połówka	80,—	160,—	80,—	320,—				
Podroby	komplet	w wysokości opłaty za ćwiartkę							
Ślonina, sadło, otoki, wędliny, inne przeroby mięsne, mięso w mniejszych częściach niż 1 ćw. kg		5	10	10	20				

TARYFA VII.

Targia opłat za badanie mięsa nieoznakowanego (pochodzącego z nielegalnego uboju)

Rodzaj mięsa	Wzrost	Złoty
Wołowina, bukacina, konina	1 ćw.	800,—
Cielęcina, baranina i kozina	1 ćw.	400,—
Wieprzowina	1 połówka	1600,—
Podroby	1 komplet	równa się opłatom za 1 ćwiartkę
Ślonina, sadło, otoki, mięso cięte, wędlina i inne przeroby mięsne	1 kg	100,—

ZARZĄDZENIE

MINISTRÓW: ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 18 grudnia 1948 r.

w sprawie wyznaczenia opłat pobieranych na targowiskach zwierzęcych prowadzonych przez samorząd terytorialny.

Na podstawie art. 2 ust. 4 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o ustaleniu cen w przedsiębiorstwach prowadzonych przez Państwo lub samorząd (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 337) w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania zarządza się co następuje:

§ 1. Wyznacza się następujące opłaty za korzystanie z targowisk zwierzęcych:

1. Opłatę ogólną w złotych w wysokości:

Kategoria targowiska	Za sztukę zwierzęcia					
	świnie	bydło	jałowizna	cielęcina	owce prosięta	konie
I	120	140	80	50	30	150
II	100	120	70	40	25	120
III	80	100	60	40	25	100

2. Opłatę szczególną w wysokości:

za usługi	wysokość opłaty	Uwagi
a) dodatkowe ważenie zwierzęcia	10 zł.	
b) postój pojazdów konnych mechanicznych	20 zł. 40 zł.	za 1 dobe

- e) przetrzymywanie zwierzęcia w stajni lub chlewie 20% opłaty ogólnej wymienionej w p. 1 za 1 dobe
- d) pasza i ściółka dla zwierzęcia według cen rynkowych w danej miejscowości z doliczeniem marży zarobku w wysokości określonej przepisami.

3. Opłata ogólna pobierana jest przy wejściu na targowisko zwierzęce od wszystkich dostawców zwierząt z tytułu korzystania z placu na targowisku, jego urządzeń i usług, a w szczególności: za prawo wjazdu zwierzęcia na targowisko, wyładowanie i załadowanie zwierzęcia, oględziny weterynaryjno-lekarskie, znakowanie, ważenie, korzystanie z wody, korzystanie z bucht zbiorczych w czasie trwania targu, dozorowanie.

4. Miejscowości, w których znajdują się targowiska zwierzęce, należące do poszczególnych kategorii targowisk, o których mowa w p. 1, określi wykaz sporządzony przez Ministerstwa: Administracji Publicznej i Ziemi Odzyskanych.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ w/z Wł. Wojski
Podsekretarz Stanu
MINISTER ZIEMI ODZYSKANYCH w/z J. Dubiel
Podsekretarz Stanu

953.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 20 grudnia 1948 r.

w sprawie opłat za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa, wydane w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych oraz Przemysłu i Handlu.

Na podstawie art. 19 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 60 z r. 1933, poz. 454) w brzmieniu ustawy z dnia 1 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 132) zarządza się, co następuje:

A. Normy opłat

Opłaty za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa należy pobierać według następujących norm:

I. Za badanie przed ubojem i po uboju 1 sztuki:

1. W rzeźniach prowadzonych przez samorząd terytorialny według zarządzenia Ministrów Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 20 grudnia 1948 r. w sprawie taryf opłat rzeźniarskich dla rzeźni prowadzonych przez samorząd terytorialny oraz ich przeznaczenia (Monitor Polski Nr. A-85, poz. 951).

2. W rzeźniach nieprowadzonych przez samorząd terytorialny a stanowiących osobny obwód badania:

bydło rogate powyżej 150 kg. żywej wagi	120 zł.
jałowizna od 75 do 150 " " "	90 "
cielę do 75 " " "	30 "
owca, koza	30 "
świnia	120 "
koń	160 "

3. W rzeźniach i obwodach badania innych, aniżeli określone wyżej w punktach 1 i 2:

bydło rogate powyżej 75 kg. żywej wagi	od 400 zł.
cielę do 75 " " "	300 "
owca, koza	300 "
świnia	400 "
koń	500 "

Opłaty te obejmują również koszty przejazdu i winny być takie same bez względu na to, czy badanie wykonuje lekarz weterynaryjny czy oglądacz.

4. Opłaty wymienione w p. 2 i 3 są pobierane w całości na rzecz tego związku samorządowego, który wyznaczył odnośny organ urzędowego badania.

II. Za sprawdzanie i badanie mięsa przywózowego:

1. Za sprawdzanie badania mięsa, sprowadzonego do miejscowości, w których istnieje obowiązek sprawdzania w myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Rol. z 3 listopada 1948 r. o obowiązku poddawania sprawdzaniu mięsa sprowadzonego do niektórych miejscowości (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 424), łącznie z kosztami korzystania z urządzeń stacji badania (sprawdzania) i robocizny — należy pobierać opłaty w następującej wysokości:

wołowina, bukacina i konina od 1 ćwiartki	40 zł.
cielęcina, baranina i kozina od 1 ćwiartki	20 "
wieprzowina od połówki	80 "
od kompletu podrobów — w wysokości opłaty od ćwiartki, od śloniny, sadła, otok i mięsa w mniejszych częściach, niż ćwiartki oraz wędlin i innych przetworów mięsnych od 1 kg.	5 "

2. Za ponowne badanie mięsa zbadanego przez oglądacza i sprowadzonego do miejscowości, posiadających rzeź-